

HARANG-SZÓ

Csongrád - Piroskavárosi Szent József Plébánia és a bokrosi Szent László - templom
híveinek lapja

IX. évfolyam, 5. szám, 2010. Mindenszentek

„AMIKOR AZ EMBERFIA ELJÖN, TALÁL-E HITET A FÖLDÖN?”

(Lk 18,8)

Október 17-én a Szent József templomban ünnepi szentmise keretében áldotta meg a megújult templombelsőt dr. Kiss-Rigó László megyéspüspök. Az alábbiakban adjuk közre szentbeszédét, a vele készült interjú lapunk 3. oldalán olvasható.

Kedves Testvérek!

A szentírási részleteket, amelyeket minden vasárnap hallunk a szentmisében – három ilyen van – többnyire úgy állították össze, hogy legyen egy közös téma. Ezt általában első hallásra is észre lehet venni, többnyire az első olvasmány az ószövetség és az evangélium témája hasonló. És valóban, most is, ha valaki egy kicsit nyitott szívvel, kis frissességgel hallgatta, akkor észrevehette, hogy az imádság az a téma, ami megjelent az első olvasmányban, és ami az evangéliumban is megjelent. De az imádság a hittel függ össze, és a hit pedig szerepel a második olvasmányban, azaz a szent leckében Pál apostoltól. Érdekes egy kicsit elgondolkodnunk, hogy miről van szó.

Ha tőlünk, keresztényektől egy úgymond „kívülálló” megkérdezné, hogy mi a mi legfontosabb kincsünk, nem tudom, hogy hirtelen mit is válaszolnánk rá. Talán elgondolnánk, hogy a vatikáni Szent Péter Bazilika egy óriási épület a legnagyobb kincs talán. Vagy a vatikáni múzeumban a régészeti és művészeti történetileg is fontos alkotások. Vagy gondolnánk sok minden másra. Van, aki azt mondaná, hogy a mi kincsünk a hagyományok. De hát az az igazság, hogy mi keresztények nem vagyunk sem múzeumőrök, sem hagyományőrző egyesület, ez nagyon szép dolog, nekünk is vannak hagyományaink, de ennél sokkal fontosabb dologról van szó. Halljuk az apostolt, mi legfontosabb kincsünk a mi hitünk, ami Isten ajándéka nekünk. S a hit nem olyasmi, ami automatikusan kialakul.

Attól, hogy valakit megkeresztelnek, még a hitet nem kapja meg, azért meg kell dolgozni, azt át kell adni másoknak. Attól, hogy valaki első áldozó volt, vagy templomban esküdött, attól még a hitet nem kapja meg automatikusan. Sőt akkor sem, ha valaki, ahogy szokták mondani „templomba jár”, ettől még nem biztos, hogy hívő ember. Hallottuk Pál apostol figyelmeztetését, hogy a hit olyan valami, olyan tudás, amit el kell tanulni, meg kell tanulni, amit át kell gondolni és meggyőződéssel sajátjává tenni. Aki ezt elmondhatja az evangéliumról, Jézus személyéről, a szentírásról, az a hívő ember.

S az még mindig kérdés, hogy ezt a mindennapi életben, hogy mutatja meg. Hogyan tesz róla tanúságot. Sajnos ezért van az, hogy papíron, statisztikailag a magyar lakosságnak a hatvanöt százaléka katolikus, de hogy hány a hívő ember, azt egyedül Isten tudja, mert mi nem vagyunk jogosak egymást megítélni. De mindenkinek, aki magát kereszténynek vallja, akkor van valami tartalma ennek az elnevezésnek, ha hitünket megtanultuk, átgondoltuk és meggyőződéssel megvalljuk. Ezért mondja kedves tanítványának, Timóteusnak Pál apostol a ma hallott szentírási részletben, hogy a szentírás az a könyv, amely képes megtanítani az életre. De akkor azt meg kell tanulni, átgondolni és hittel elfogadni. Ez a saját egyéni hozzáállásunk. Mert a hit, az nem mindegy, hogy milyen. *folytatás a 2. oldalon*

az 1. oldal folytatása

Lehet babonában hinni, butaságokban hinni, lehet emberekben hinni, lehet az egyházban hinni, ez mind kevés. Egyedül Istenben hihetünk. De akkor azt meg kell tanulni, amit ő üzen számunkra, meg kell ismerni, át kell gondolni és meggyőződéssel elfogadni. Ez a mi egyéni feladatunk. Aki ezt nem végezte el, az hiába mondja magát vallásosnak, kereszténynek, az nem hívő ember. Mindannyian erre kell, hogy törekedjünk.

A hívő ember egyik alapállása az, hogy Istennel kapcsolatban van. Az, hogy Isten van, ahhoz nem sok ész kell, hogy ezt valaki belássa, ezt a bolond, még a gonosz emberek is tudhatják. De hogy Istent megismerjük, és elfogadjuk, amit szeretettel közelítve hozzánk közöl velünk, ez a kunszt, ez a hit. S aki így él, annak élő, állandó kapcsolata van Istennel. E nélkül nehéz élni. Legalább is emberhez méltó módon.

Szinte gyermekded módon hallottuk az első olvasmányban az Ószövetségből Mózes történetét: Amikor a választott nép, az ő népe még a honfoglalásuk előtt keresték a földet, hazát, ahová letelepedhetnek, nagyon sok kisebb törzzsel kellett megküzdeniük, úton, keresve. Nem volt könnyű a feladat. Egyik alkalommal, halljuk, Mózes azt mondta Józsuénak, aki a hadvezér volt, hogy te szedd össze az embereket, küzdjetek meg az ellenséggel, én addig fölmegegyek a dombtetőre, s ott majd imádkozom értetek. S hallottuk a nagyon szép, szimbolikus, de nagyon világosan kiolvasható tanítás leírását, Mózes a dombról a harcot, a csatát szemlélve kitárt kézzel, őket képviselve imádkozik Istenhez. S mondja a szerző, hogy egy idő után elfárad, és már nem bírja tartani a kezét. S amikor leengedi a kezét, akkor az ellenség van győzelmi állapotban. Amikor megint fölemeli a kezét, akkor mi vagyunk győztes helyzetben. S ekkor gondolnak egy nagyot, odamegy két ember, egy követ, egy nagy sziklát tesznek a keze alá, és akkor megnyerik a csatát. Nyilván ez a szimbolikus leírás azt akarja kifejezni, hogy az ember, ha értelmesen akar élni, ha normális, boldog ember akar lenni, akkor ez csak úgy lehet, ha Istennel állandó, élő kapcsolata van.

Az evangéliumban Jézus egy kicsit már szellemi módon, egy kicsit felnőttebb módon beszél arról, hogy milyen ez a kapcsolat, milyen legyen ez az imádság. Nem olyan, mint amikor valaki az amerikai nagybácsinak ír, hogy küldjön pénzt, mert szegények vagyunk. Az imádság nem arra való, hogy amit mi nem tudunk magunktól elintézni, azt majd Istentől kérjük, ő mondom, nem egy amerikai nagybácsi, nem az, amikor

olyan nagy baj van, forduljuk hozzá, hanem az imádság azt jelenti, hogy életünket állandóan szeretettel elé vesszük. Amikor egy kisgyerek hazamegy, vagy vasárnap az ünnepi ebéden az édesanya, vagy a háziasszony, vagy a családfő nem várja meg, amíg a gyerek odamegy pítizni, hogy hát most már éhes vagyok, kérek szépen már enni valamit, nem azt mondják neki, hogy tényleg, nem mondd, csak nem éhes vagy, mért nem szóltál, és akkor adnak valamit, hanem a szülő, ha igazán szereti és kapcsolatban van a gyermekével, jobban tudja az igényeit, mint ő maga. És természetesen az Istennel is így vagyunk. Nem azért kell imádkozni, mert ő nem tudja, hogy mi mit csinálunk, mire van szükségünk, ő sokkal jobban tudja. De ne is nézzük őt amerikai nagybácsinak, hanem szeretettel állítsuk elé az életünket.

Bizalommal. Erre szép példa, amikor János evangéliumában első úgynevezett csodája Jézusnak: A menyegzőn elfogy a bor, elég szegényen ez a házigazdáknak, s akkor Mária odaszól Jézusnak. Nem azt mondja neki, hogy szaladj el borért, nem azt mondja neki, hogy most már csinálj valamit, rögtön produkálj itt valamit, hanem csak annyit mond Jézusnak, hogy elfogyott a boruk. Lehet, hogy Jézus is tudja nagyon jól. S ekkor Jézus a vizet borrá változtatva örömet ad nekik, jelet produkál, amely rádöbbeneti őket arra, hogy Isten nem sanyargatni akar bennünket, nem a mosolyt ránk fagyasztani akarja, hanem igazi szeretetet, színt, örömet akar vinni az életünkbe. S ezért a Miatyánkban is nem azt imádkozzuk, hogy minden nap Urunk add, hogy nem tudom én bélszínt szarvasgombával, kaviárral együnk, hanem annyit mondunk, hogy „Mindennapi kenyerünket add meg nekünk ma”. Bízunk rá, hogy mi az a mindennapi kenyér, amire szükségünk van fizikailag és lelkileg is, azt megadja nekünk. Ez a lényeg. Nem pótlékként fordulunk Istenhez. Ebben a szentmisében kérjük

azt a belső kegyelmet, hogy Isten az ő szeretetét megismertesse velünk, döbbsen rá bennünket, hogy mi nem egy erkölcs képviselői vagyunk, ami nagyon fontos ugyan, nem egy szép hagyományt folytatunk, ami mondjuk a kereszténység esetében kétezer éves, hogyha az egész bibliai hagyományt vesszük, akkor több ezer éves, ez is fontos dolog. Nem is az a lényeg, hogy vannak templomaink és vasárnap oda eljövünk, hanem hogy van hitünk, mert személyesen megismertük Istent, elgondolkodunk néha - próbáljuk meg - az ő szaván, az ő üzenetén, az ő szeretetén, és magunkévá téve ezt a meggyőződést, próbálunk értelmesen, boldogan élni. Ez a lényege a kinyilatkoztatásnak, Isten-ember kapcsolatának, s annak az evangéliumnak, amit Jézus hozott mindannyiunk számára.

„Erő, szeretet, józanság”

Püspök Úr! Hogyan választotta jelmondatát, ami bizonyára üzenetet is hordoz?

Ez egy kicsit egyszerűbb, mint ahogy gondolják. Ez egyszerűen nem is kötelező, hanem egy ősi hagyomány, ha valakit püspökké szentelnek, szokás, hogy választ egy jelmondatot, amit bárhol választhat. Én magam nem gondoltam volna, hogy jelmondatot választok, de szembesültem ezzel a szokással, gondoltam én sem töröm meg. Azt választottam, ami éppen akkor a szívemen volt. Ez egy idézet a Szentírásból, Pál apostolnak a Timóteusnak írt egyik leveléből egy buzdítás, hogy ne a csüggedtség, hanem az erő, a szeretet és a józanság lelke az, amit megkaptál, ezt éleszd föl magadban. Ez nem csak Timóteusnak szól, hanem minden valódi kereszténynek a mai társadalomban, azoknak a keresztényeknek is, akik a társadalomban élnek, véleményt mondanak, akár politikai pártokról is. Úgyhogy ezt mindenkinek ajánlom.

Megoszlanak a vélemények arról, hogy az egyházi vezetőknek és papjainak mennyire kell, kell-e egyáltalán társadalmi kérdésekben állást foglalni. Mi erről a véleménye?

A lehető legegyszerűbben egységes vélemény van, nem oszlanak meg a vélemények az egyházban, az Evangélium kötelezővé teszi minden kereszténynek ezt. Hogy az egyházon kívül, az egyházzal ideológiailag konfliktusban levők, vagy netán politikai értelemben az egyházat ellenfélnek tekintők hogy gondolkodnak erről, az minket különösebben nem érdekel. Az Evangélium értékei mellett egyértelműen állást kell foglalnunk. Ez nem döntés kérdése, ez kötelességünk. Ha valaki keresztény, akkor a keresztény értékrendet, az Evangéliumot képviselnie kell. Vizsgálni a közélet

eseményeit, a politikai pártokat és természetesen támogatni is ennek a fényében kell. Egy keresztény is támogathat bárkit, csak akkor nem a hite szerint jár el.

Sokat beszélnek arról, hogy az Egyházban szükség van bizonyos megújulásra. Hogyan látja ezt?

Sajnos, az elmúlt fél évszázadnak az egyik nagy kártékony hatása, hogy ilyesmire az egyes keresztények most gondolnak, vagy úgy gondolják, hogy egy újdonság arra felhívni a figyelmet, hogy megújulásra szüksége van a keresztény embernek, vagy az egyháznak. Az Evangélium kötelezővé teszi az állandó megújulást, nem most, hanem kétezer év óta folyamatosan. Tehát az egyháznak is, mint intézménynek, és az egyes kereszténynek a saját életében állandóan folyamatos megújulásra van szüksége. Ezt nem mi találtuk ki, ez az Evangéliumnak az egyik alaptörvénye. Tehát ez természetes. Annak örülök, ha egyre többen rádöbbenünk arra, hogy jobb későn, mint soha, hogy ez feladat, de hát ez valóban mióta az egyház elindult, az Evangéliumot Jézus hirdeti, azóta ez természetes, hogy kötelezettsége minden kereszténynek és keresztény közösségnek. Ezen belül a plébániáknak is, a plébánosoknak is, a papságnak, a híveknek is, a képviselő testületeknek is persze. Erre jó néhány szempontot adtam az elmúlt időben személyesen is, mint püspök hogy ezt segítsen. Ezt elő is fogom mozdítani, bátorítani és természetesen ellenőrizni is fogom.

Milyen feladatai vannak, mint a MKPK Kommunikációs bizottság vezetőjének?

Igazából ez a bizottság kérdése a püspöki karban inkább csak egy elosztás, ennek gyakorlatilag nincsen sem kompetenciája, sem joghatósága. Igazából a püspöki kar egységesen dönt kérdésekben, sajnos ritkábban, mint ahogy tehetné, mert ahhoz, hogy a Magyar Katolikus Püspöki Konferencia, mint általában az egyházban bármelyik püspöki konferencia kötelező döntést, határozatot hozzon, ahhoz egyöntetű szavazat kell, s ez ritkán jön össze. Inkább az egyes püspökök arra törekednek, hogy az egyes egyházmegyét a saját felelősségük területén belül kormányozzák helyesen, lelkiismeretük szerint. Nyilvánvaló, hogy sok mindenben, például a szomszédos egyházmegyék, vagy néhány kérdésben az ország minden egyházmegyéje nem árt, hogyha összehangolja a hozzáállását, az eljárást, a viselkedését, az álláspontját, de ezt mind csak azért mondom, hogy ezek után tehát a püspöki karban vannak ugyan külön bizottságok, de nekem, mint ennek a bizottságnak az elnökének, külön kompetenciám nincs. Tehát annyit tudok mondani, mint minden józan tagja az egyháznak, nyilván saját tapasztalatom van, de ettől még nem vagyok szakember.

folytatva a 4. oldalon

a 3. oldal folytatása

Miként értékeli a plébániai lapok és honlapok helyét és szerepét, a helyi nyilvánosságot az egyházmegye életében?

Ez egy nagyon jó dolog. Minden plébániának legyen először is egy esztétikus, normális, vonzó kiállítású hirdetőtáblája, azt frissítsék, az legyen aktuális. Aztán, hogy legyen, lehetőség szerint - különböző módon hívhatják - plébániai értesítő lap, hetente, kéthetente, havonta megjelenő valamilyen újság, ami teljesen önkéntesek által és mindenki számára hozzáférhető módon terjesztve segíti a plébánia közösségének az identitás tudatát többek között, az információáramlást, a közösséghez való tartozást. Az egyházmegye is próbálja ezt tenni természetesen, de ezen túl, az is fontos, hogy ahol van rá lehetőség, ott a plébánia közössége valamilyen módon legyen jelen a helyi sajtóban, az elektronikusban is, például a helyi televízióban, vagy igényelje, mert joga van rá, hogy kérje. Ilyen értelemben ezért is fontos, hogy - szélesítve a kört - legyen egy egyházmegyei folyóirat, amit több mint egy éve indítottunk. Fontos, hogy jelenjen meg a katolikus egyház, mint olyan az országos médiában, médiumokban, sajtóorgániumokban, lehetősége szerint ezt mindenkinek kötelessége kihasználnia és szolgálnia az Evangélium érdekében.

Az egyházmegye fenntartásában több oktatási intézmény is működik. Templomunk szomszédságában lévő Piroskavárosi Általános Iskola múltja és adottsága talán jó alapot biztosítana egy katolikus iskola létrehozásához. Lát-e erre lehetőséget?

A Szeged-Csanádi Egyházmegye prioritásként kezeli az iskolaügyet. Nem hogy érdeklődik ez irányban, mert az nem egy nagy dolog - kötelessége, mivel hogy az iskola fontos része az ember életének, a családnak, a társadalomnak, tehát akkor az Evangéliumot hirdetőknak is fontos. Itt nem érdeklődésről van szó, ezt leszögeztem négy évvel ezelőtt, hogy prioritásként kezeli az egyházmegye az iskolaügyet, úgy is mondhatnám, hogy a közoktatás ügyét, önmagában is. Ezen belül pedig bárhol, ahol van igény, elsősorban a helyi önkormányzat részéről partneri viszony felkínálásának a lehetősége, ott az egyházmegye saját fenntartásában működtet, alapít, fenntart oktatási intézményt. Folyamatosan így van, tehát nem csak Csongrádon, hanem az egyházmegye kis és nagy településén egyformán ez az álláspont. Hangsúlyozom, ez egyedül a helyi közösségen és a helyi önkormányzaton múlik. Ha a koncenzus megvan, és az igény megfogalmazása, akkor nem kérdés, hogy mi az egyházmegye hozzáállása. Tenni kell valamit érte, és várom a megkeresést.

Püspök Úr! Köszönöm szépen, hogy válaszolt lapunk kérdéseire, megismerhettük véleményét. Isten áldását kérem életére és további szolgálatára.

Fekete Imre

Megújult templombelső

Kedves Hívek! Az év folyamán templomunkban az alábbi felújítási munkákat végeztük el.

Lourdes-i barlang

- templomtorony bádогоzásának javítása, esővető lemezeinek cseréje, festése;
- templom épület utcai és templomkerti részén lévő betonkoszorúk bádогоzása;
- Kolostor épületen a tető bádогоzás cseréje;
- 3 db bejárati ajtó fölé elötető készítése;
- külső /utcai/ hirdető elhelyezése;
- Szentély járólap cseréje;
- szembemiséző oltár, ambo (felolvasóállvány) cseréje, új köoltár építése;
- a két mellékoltár alá fából dobogók készítése;
- templomi szobrok festése, talapzatok készítése;
- a szembemiséző oltár felett lámpatest elhelyezése;
- templom villamos mérőhelyének átépítése, külső csatlakozó cseréje;
- templom belső terében a villamos hálózat részleges javítása, felülvizsgálata;
- „virágos” raktárhelyiség festése, villanyszerelése;
- Mária kápolna villanyszerelése, festése;
- „csonka torony” villanyszerelése, festése;
- Lourdes-i barlang építése;
- szobrok, lobogó, szőnyegek, két garnitúra oltárterítő, füstölő, tömjéntartó vásárlás.

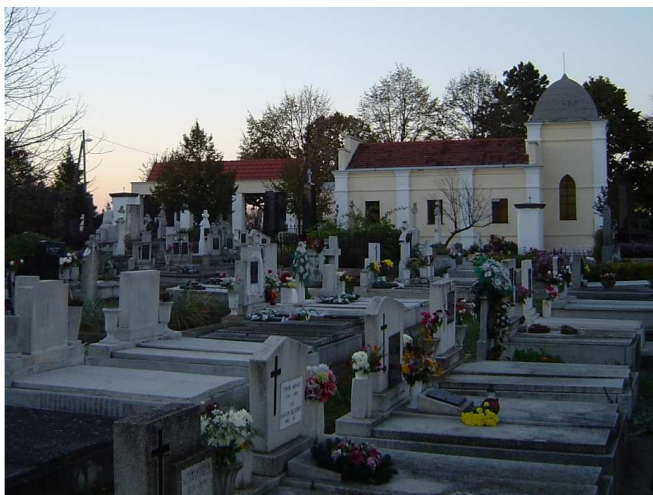
Pió atya

Tervezett munka ez évre még a Lourdes-i barlang környékének és a templom előterének festése. Köszönjük mindazok adományát, és munkáját, akik szívükön viselik templomunk szépülését.

Salamon László esperes-plébános

Mindenszentek ünnepe és Halottak napja

Minden nép minden korban, tiszteletben tartotta nagyjait és elődjait. A hajdani rómaiaknál az ünneplés és tisztelet legnagyobb foka volt, hogy őseiknek és hőseiknek isteni- és félisteni címeket adományoztak, akiknek aztán szobrot emeltek, esetleg szentélyt állítottak fel. Marcus Agrippa az összes istenek tiszteletére templomot építtetett Kr.e. 27-ben, s a felépült szentélyt Pantheonnak nevezték el. Itt mutattak be áldozatot az összes istenek tiszteletére.

A keresztények természetesen csak az egyetlen igaz Istent imádták, s távol tartották magukat a bálványimádó szokásoktól, vállalva ezzel a halálbüntetés lehetőségét is. Sok ezren haltak meg hitükért csupán Róma városában, az első századokban. A vértanúkat kezdettől fogva szentekként és hőökként tisztelték. Elsősorban ők voltak méltók a feltámadt Krisztust, az égi Bárányt kísérni a mennyei Jeruzsálemben, mert véres áldozatuk által ők váltak leginkább Krisztushoz hasonlónak. A keresztény Keleten már 380-tól megtartották az összes vértanú ünnepét, a húsvét utáni pénteken. (Péntek Jézus szenvedésének és halálának a napja!) A nyugati keresztény egyházban 609-től kezdték ünnepelni, attól az évtől, amikor IV. Bonifác pápa Rómában átvette és május 13-án Mária és az összes vértanú tiszteletére felszentelte az eredetileg a pogány istenek tiszteletére épült Pantheon. A 8. században uralkodó III. Gergely pápa megtette ezt az ünnepet a „Szent Szűznek, minden apostolnak, vértanúnak, hitvallónak és a földkerekségen elhunyt minden tökéletes, igaz embernek” emléknapjává. A rákövetkező században pedig IV. Gergely (827-844) pápa ezt november 1-jére helyezte, és egyetemes ünneppé nyilvánította.

Mindenszentek ünnepén tehát nem csak azokról emlékezünk meg, akiket az egyház szentté avatott, hanem minden Isten színe látására jutott lélekről, azokról is, akik nevét egyedül csak Isten

ismeri. Sőt saját reménybeli ünnepünk is ez, akik arra vagyunk hívatottak, hogy egykor a szentek seregével együtt a mennyben ünnepeljünk. Ezen a napon a küzdő és a megdicsőült egyház különösen is megéli az egységet, hiszen az üdvözültek folytonos közbenjárásával segítik a még úton levőket. Minden nap gondolnunk kell örök célunkra, amint Szent Cyprián írja: „...amikor lenyugszik a nap és véget ér napunk, kell, hogy újra imádkozzunk, és kérjük, hogy ismét felkeljen fölöttünk a fény, és kérjük azt is, hogy Krisztus eljövetele az örök élet kegyelmét hozza meg nekünk...” (De or. dom. c. 35. PL 4,542.).

Általános szokás, hogy mindenszentek napján rendbe teszik és virággal díszítik a sírokat, amelyeken gyertyát gyújtanak és imádkoznak a halottak lelki üdvéért. A gyertya fénye a mennyország örök világosságát, ugyanakkor a krisztusi hit fényét jelképezi. A katolikus egyház hagyománya szerint ezen a napon a „temetők nagy keresztjénél” elmádkozzák a Mindenszentek Litániáját, és megáldják az új síremlékeket. Magyarország egyes vidékein harangoztattak a család halottaiért. Sajnos különféle hiedelmek és babonás szokások is kialakultak az ünneppel kapcsolatosan, melyek mind a napig élnek. Ezeket azonban az egyház mindig is határozottan elutasította, és hűségesen védelmezi a hit tisztaságát a feltámadással és az örök élettel kapcsolatban.

Halottak napja

A november 2-i halottak napja jóval későbbi eredetű: Szent Odiló clunyi apát 998-ban vezette be emléknapul a Cluny apátságához tartozó kolostorokban. Hamarosan a bencés renden kívül is megülték, majd elterjedt az egész egyházban. Míg az előző nap örömmünnep volt, a mostani már gyászünnep. Tegnap még az úton levők kérték a célba érkezettek segítségét, ma viszont az úton lévők próbálnak segíteni a tisztítóhelyen szenvedőkért, akik bűnadósságaik miatt még nem érték el örök céljukat. Mindenszentek napján és annak nyolcadában az egyház teljes búcsút engedélyez azoknak, akik – a kegyelem állapotában – temetőt látogatnak, vagy legalább templomban imádkoznak a szegény lelkekért. Járuljunk méltóan a bűnbánat szentségéhez és szentáldozáshoz, és nyerjünk búcsút kedves halottainknak. Az értük felajánlott áldozatainkkal saját üdvösségünket is munkáljuk. A sírok látogatása emlékeztessen bennünket a földi lét múlandóságára és az azt követő számadásra. De ébresszen reményt is, és örök célunkra tekintve a hit fényében ismerjük fel életünk igazi értelmét.

Hüse József atya

Mentőöv az élet viharában

Októberben Isten népe különös buzgalommal tiszteli Máriát és imádkozza a rózsafüzért. E hónap két szép Mária-ünnepe – Rózsafüzér Királynéja és Magyarok Nagyasszonya – a Mária tisztelet szép ősi formájára emlékeztet.

A hívő keresztények közül ma is sokan

rózsafüzérrel a kezükben, töretlen bizalommal

könyörögnek Istenhez, akárcsak elődeik másfél évezred óta, és kapaszkodnak az élet viharai közepette ebbe az egyház által felkínált túlvilági mentőövbe. Még akkor is, ha némelyek számára

e mentőöv lehetetlennek tűnik – ők bíznak benne, akárcsak egykor nagyjaink és elődeink. V. Piusz pápa és sok kortársa az 1571. október 7-i lepantói győzelemre nem talált kiválóbb magyarázatot, minthogy a diadal csakis a Szent Szűz közbenjárására jött létre. De kiből bízott Szent István király, IV. Béla, Nagy Lajos, Hunyadi és Rákóczi, Pázmány és Prohászka? Talán katonáik vitézségében vagy fényes elméjük sziporkázó logikájában? Biztos. De ezen túl főleg Égi Édesanyánk, a Boldogságos Szűz anyai oltalmában. Ők bíztak a Szent Szűz támogatásában, mert ismerték az írást, amely szerint Mária kezdettől fogva a szükséglet szenvedők oldalán állt. Kánában ő vette észre leghamarabb a vendéglátók szorult helyzetét: „Nincs több boruk” (Jn 2,3) – jegyezte meg, miközben kérő tekintettel fordult isteni gyermeke felé. Anyai szíve azonnal megérezte az emberi nyomort, és mivel rendületlenül hitt Szent Fia messiási erejében, reábizta embertársai gondját. Mária közbenjárt embertársaiért Kánában, de ugyanígy pártfogolja őket azóta is nemzedékről nemzedékre. Mária kérésére Szent Fia nem egyszer széttiporta már a ránk leselkedő, alattomos és mérges kígyó fejét... Az egyház és szent emberei mindig érezték a Szent Szűz hathatós segítségét! Magyar népünk mindannyiszor Máriához menekült, ha gyászos történelme során oktanul, becsapottan és kifosztottan másokért szenvedett. Hős férfaink és derék asszonyaink, a szomorúak és az árvák, a

szenvedők és a betegek újra és újra megtapasztalták a Szent Szűz anyai jóságát, és ismételten meggyőződtek arról, hogy nem hiába könyörögtek töretlen bizalommal: „Legkegyesebb szüzanya, Mária! Sohasem hallotta még senki, hogy te gyámoltalanul magára hagytad azt, aki oltalmad alá folyamodott, segítségédért esdekelt vagy szószólásodat kérte.” Nagyasszonyunk, a Boldogságos Szűz Mária, Szent István király és az összes magyar szentek közbejárására, áldjon meg minket a mindenható Isten: az Atya, a Fiú és a Szentlélek.

(forrás: Mária Rádió Magazin)

Szent Ferenc tranzitusa

A ferences rend alapítója 1226. október 4-én, az assisi Porciunkulában adta vissza lelkét a Teremtőnek. Azóta a ferencesek a világ minden részén megemlékeznek Szent Ferenc tranzitusáról, boldog haláláról, vagyis az átköltözéséről a földi életből a mennyi hazába.

Október 3-án, vasárnap este a Szeged-Alsóvárosi Ferences templomban is Assisi Szent Ferenc halálára emlékeztek. Az ünnepség - amelyen plébánosunkkal együtt nyolcan részt vettünk - zsolozsmával kezdődött, melyet terményáldás, majd a szentmise követett. Ezután elénekeltük a tranzitus szép és ősi liturgiáját. Ennek központi eleme a 141. zsoltár, melyet a szerzetesek a szent halálakor énekeltek. Annál a sornál, amelynél a szent meghalt, letérdeltünk, a templom elsötétült, csak a gyertyák világítottak. A szertartást a Szent Ferenc-ereklye előtti tiszteletadás és a közösség vezetőjének ünnepélyes áldása zárta.

Celano Tamás „Szent Ferenc első életrajza” című könyvében így írja le a szent utolsó napjának történetét:

„Amikor Ferenc megtudta, hogy közel van halálának órája, elhívta két testvérét, és a közeli halál, de inkább a hamarosan kezdődő élet fölötti örömeiben énekeltette velük az Úr dicséretét. Amennyire képes volt, Ferenc maga is énekelt Dávid zsoltárát: - Hangos szómmal az Úrhoz kiáltok, szavammal könyörgök az Úrhoz... A szent azután egy vezeklőruhára tette magát és hamuval szóratta be testét, hiszen hamarosan porrá és hamuvá kell válnia. Miközben sok testvér jött oda, kiknek atyja és vezére volt, s akik tisztelettel állták körül, és boldog elnyugvását várták, szentséges lelke elvált testétől és elmerült a fény mérhetetlen tengerébe, teste pedig elszenderült az Úrban.”

Szent Ferenc negyvenöt éves korában, megtérésének huszadik, és a szent sebhelyek elnyerésének második esztendejében halt meg.

Túriné Nádudvari Mária

A halál tisztelete

Temetkezési szokások

Egy kultúrát az is jellemez, ahogyan halottaihoz viszonyul. Hogyan- és hová temeti el őket, milyen mértékben ápolja emléküket, gondozza sírjaikat. „Ahogyan halottainkat tiszteljük, úgy viselkedünk az élőkkel is” – írja Nicolaus Lenau. Maurice Maeterlinck pedig így summázza holtak és élők viszonyát: „Sehol sem virágzott olyan szépen az élet, mint azoknál a népeknél, ahol a holtak iránti tiszteletet ápolták.”

A temetők is ennek jelei. Egy közösségről sokat elárul a temetőjének állapota. Nincs szomorúbb látvány egy elhanyagolt, gazzal benőtt sírkertnél. Ahol a holtakkal nincs, aki törődjön, az élőknek sincs igazán becsülete.

A temetők a közösségi élet szinterei is, kultúra- és információhordozó helyek. Késő korok tudósainak kincsestárai. Vannak népek, amelyekről csak azért tudunk valamit is, mert a régészek feltárták temetőiket.

Az emberiség történelme során egyetlen olyan kultúrát sem találunk, melyben a halált teljesen lezárt, megfellebbezhetetlenül végleges dolognak tekintették volna. A lélek valamilyen formában való továbbélése minden vallásban megtalálható.

A suméroknál pl. gyakran előfordult, hogy a lakóházban sírboltot építettek a padló alá, és itt helyezték el elhunyt családtagjaikat. A temetéskor a halottal együtt eltemették személyes tárgyait és ellátták étellel és itallal is, hogy a túlvilágon ne szenvedjen hiányt semmiben. Az egyiptomiak pedig bebalzsamozták az elhunyt testét, hogy megóvják az enyészettől. Gazdag hitvilágot alakítottak ki a túlvilági életre vonatkozóan. A görögök gondosan előkészítették a holttestet utolsó útjára. Illatos olajjal kenték be, díszes takarót terítettek rá, a hajába diadémot vagy koszorút tettek – így ravatalozták fel. Két nap után siratóénekeket énekelve vitték ki a temetőbe, a sírra mirtuszkoszorúkat és liliomot szórtak. Temetkezési helyeik a város belsejében voltak, a temetés utáni halotti tort a temetőben ülték meg. A rómaiak viszont elhamvasztották halottaikat, mert nem hittek a test feltámadásában, csak később a keresztények temetkeztek katakombákba (földalatti sírboltokba).

A keresztények temetkezési szokása tehát egészen más volt, mint a pogányoké, mert egyaránt hitték a lélek üdvösségét és a test feltámadását. A test egyben való eltemetése a zsidó-keresztény hagyomány jellemzője. Jézus teste is így nyugodott a sírban. Joseph Ratzinger a

római katakombákat a „remény helyeinek” nevezi a Remény forrásai (1977) című művében. Ezért tiltotta a katolikus egyház egészen 1963-ig a pogány módra történő hamvasztást. Még az 1917-es egyházi törvénykönyv rendelkezései között is megtalálható, hogy aki végrendeletében ragaszkodott a hamvasztáshoz, egyházi temetést nem kaphat. 1963-tól is csak úgy lehetett ezt a kegyeleti eljárást alkalmazni, ha a plébános meggyőződött arról, hogy ez nem a katolikus hit elutasítását jelenti. Hasonló meggyőződésből tagadták meg az öngyilkosok egyházi temetését is, hiszen az ember az ember természetes léte az örök életre való meghívásának reményteli hordozója. Mivel a test és a lélek egymástól elválaszthatatlan, a test cselekedetei a lélek sorsát határozzák meg, így a teremtet lét elutasítása a Teremtő elutasításának jele.

Az elhunytakkal való kapcsolat

A Szentírás tiltja a szeánszokat és a halottakkal való kapcsolatba lépés egyéb formáit, (MTörv 18,10-14) mert ezek pogány szokások és teljesen ellenkeznek Isten akaratával. (Okkult tevékenység által nem is lehet halottakkal beszélgetni. Mindez a sátán és a démonok megtévesztései.) Imádkozni viszont szabad értük, sőt nagyon is üdvös dolog (v.ö: Mak 12, 45; 1Kor15,29; Dániel 9,15-19). Az elhunytért mondott imádság nem foglalja magában a vele való kapcsolatfelvételt médium beiktatásán keresztül, csak az elhunyt iránti szeretetet és megbocsátást Jézuson keresztül. Az 1Kor 15,29 a halottakért való megkeresztelkedés gyakorlatáról tesz említést. Bár nem vagyunk teljesen tisztában ennek a szövegrésznek a jelentésével, de azt tudjuk, hogy ez is a halottakért való imádság valamilyen formája volt. Az ősegyházban az I. század folyamán a katakombákban rejtőző keresztények az Eucharisziát közvetlenül az elhunyt sírján ünnepelték. A III. században Szent Ciprián az elhunytakért végzett imádsággal kapcsolatban az apostolokig visszanyúló hagyományra hivatkozik. Egy évszázaddal később szent Ágoston édesanyja éppúgy tudta azt, hogy az anya és gyermeke közötti szeretet felülmúlja a halált, mint ahogy ezt mi is tudjuk és hisszük. Halála előtt ezt mondta fiának: „Csak annyit kérek, hogy mindig imádkozz értem, amikor szentmisét mutatsz be.”

A temetőből visszajövünk az élők földjére, a világba, a munkába... de más szemlélettel: az örök életre szegezett tekintettel. Adj, Uram, a halottaknak örök nyugalmat, az élőknek pedig örök célba érkezést.

Hüse József atya

Szentek szobrai és keresztjei

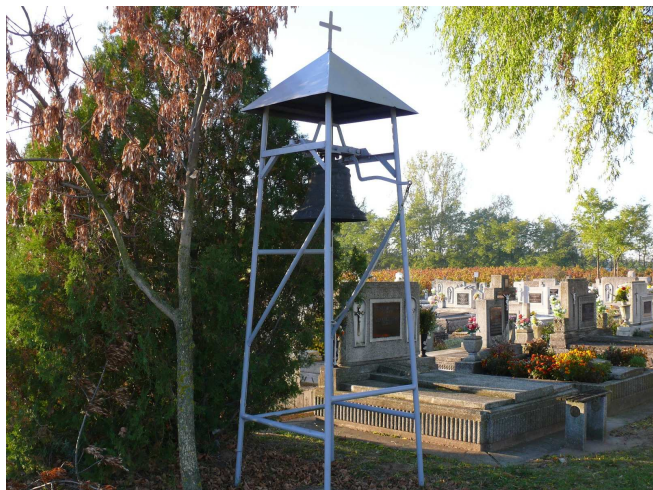
Folytatva sorozatunkat, most Bokrosra látogatunk, a temetőben lévő keresztet, harangot és a tanyavilág egy elárvult keresztjét mutatjuk be. Köszönjük Felföldi Jánosné Piroskának és Faragó Sándornak adatközlői segítségét.

A bokrosi temető keresztje és harangja

A ravatalozó előtti téren áll a kereszt és a harang. A kereszt műköből készült, jó állapotú. Az öntöttvas korpusz alatt Szűz Mária szobor található egy fülke mélyedésben, üveglap mögött. A lábazon márványtábla, azon a felírat:

ISTEN DICSŐSÉGÉRE
EMELTETTE
KAPÁS LAJOS
ÉS NEJE
DONKA ANNA
1984

A 99 kg súlyú harang történetét a Harang-Szó 2007/1. számában ismertettük, a Szent László iskolától került a temetőbe 1979-ben. Felírata:

EZEN HARANGOT
SZENT LÁSZLÓ KIRÁLY TISZTELETÉRE
ÖNTETTÉK
A CSONGRÁD SZENT LÁSZLÓ
ISKOLAKÖRZETÉBEN LAKÓ
JÓLELKŰ HÍVEK AZ ÚRNAK 1926. ÉVÉBEN.
ÖNTÖTTE SZLEZÁK LÁSZLÓ HARANGÖNTŐ
BUDAPESTEN.

A túloldalon Szent László domborművű képe látható a következő felirattal:

SZENT LÁSZLÓ KIRÁLYUNK ADD VISSZA
1000 ÉVES SZÉP HAZÁNkat.

A harangláb vascsőből készült.

Bokros határúti kereszt

A templomtól nyugatra, Gyója határrész felé visz a földút. A Harang-Szó 2006/1. számában bemutatott gyójai fakeresztnél, az út Y-szerű elágazásánál jobbra kell továbbhaladni. Ez a dűlőút az un. Pirooska tanya felé visz, mely után már halványodik a keréknyom. Ez az út véget érve beletorkollik egy rá merőleges jártabb útba, az a (megye) határút. Az itt levő dombon, fák és suhák takarásában áll a fakereszt. A kis kerítés, amely valaha körbe vette, kidőlt-bedőlt. Koszorúnak, virágnak nyoma sincs. A kereszt napjai is meg vannak számlálva, a kidőlés határán áll, talán erre a találkozásra várt. Keményfából készült, zöldre volt festve. A felíratok vésettek, részben még olvashatók:

KECSKÉS
ISTVÁN
NEJE ÉS
FIA
VALÓ
ÁBEL
ÉS

.....

Idáig olvasható a felírat. Valószínű, hogy kitörhetett a kereszt és az újra állításkor eddig került a földbe. A keresztben van egy fatábla, azon felírat, de összefüggésében nem olvasható. Ez és a gyójai kereszt is megmentőre, felújítóra vár.

Az oldalt összeállította: Révész József

~*~*~

Látogasson el plébániánk honlapjára a
www.kistemplom-csongrad.hu
oldalra.

Köszönet a gondos kezeknek

Minden nyáron meglátogat egy-egy volt osztálytársam, akik elkerültek Csongrádrról. A város központja ebben az évben az építkezések miatt elég változatos képet nyújtott, reméljük szebb lesz, mint volt. De az elköltözők a régi helyeket keresik, ami megmaradt a diákevekből. Így esett szó a malom előtti keresztről, amit gondos kezek ápolnak. Jó érzés töltött el, amikor észrevettem, hogy virágtartó és virágok kerültek a kereszt elé. Ez mind a fáradságot nem ismerő Szegediné Marika és férje keze munkáját dicséri. Szeretném megköszönni a Szegedi családnak a gondoskodását.

Magyar Józsefné

Katolikus lapok szerkesztőinek találkozója

Az egyházközségi lapok és honlapok készítői évente rendszeresen találkoznak azért, hogy tovább képezzék magukat, megosszák tapasztalataikat, és személyesen megismerjék egymást. Plébániánk lapjának mindhárom szerkesztője részt vett a „sajtóapostolok” összejövetelén, melynek a debreceni Szent József Gimnázium és Kollégium adott otthont.

A kilencedik alkalommal megtartott országos találkozót szeptember 24. és 26. között rendezte meg a Magyar Katolikus Újságírók Szövetsége (MAKÚSZ), a Debrecen-Nyíregyházi Egyházmegye és a Ferences Sajtóközpont. Az első este vendége Bosák Nándor megyéspüspök volt, aki bemutatta a fiatal – 1993-ban alakult – egyházmegye életét és fejlődését.

A második napon - az iskola kápolnájában tartott szentmisét követően - szakmai előadásokat hallgattunk, és különböző műhelymunkákban (anyanyelvi, fotós, internetes) vettünk részt. Hallottunk előadást a mai kor termékének, a médiának a káros hatásairól, amelyek megváltoztatják gondolkodásunkat, és irreális valóságképet mutatva téves irányba terelik

fiataljaink értékrendjét. Az interneten történő kommunikáció – blog, twitter, fórum – rejtelseibe is kaptunk bevezetést, mely közzétételi formák segítségével lehetne az embereket – főleg a fiatalokat - az egyház felé irányítani. A következő előadó a nyomtatott sajtóban előforduló nyelvi sémákról, nyelvi csapdákról szólt. „Az egyház kicsiben és nagyban” című előadásban betekintést kaptunk a katolikus világról, egyházunk szervezeti felépítéséről és működéséről.

Ebéd után ellátogattunk a gyönyörű Szent Anna Székesegyházba, amely az 1700-as évek közepén eredetileg zárdatemplomnak épült. Megnéztük a templom három évszázados értékeiből és a hívek családi emléktárgyaiból rendezett kiállítást is.

Délután tájékoztatást kaptunk a Szatmári Egyházmegye történetéről és eddigi püspökeiről, közülük részletesen is ismertette a vértanúvá lett Scheffler János életútját, akinek a boldoggá avatása folyamatban van. A Miasszonyunkról Nevezett Szegény Iskolanővérek házfőnöke világméretű hálózatról és nevelő munkájukról beszélt. A MAKÚSZ elnöke többek között a magyar nyelv értékeinek ápolására hívta fel a figyelmet. A MAKÚSZ internetes újságírás új KatNet elnevezésű szekcióját is megismerhettük.

A tartalmas napot az esti kikapcsolódás zárta: képzeletbeli utazáson vettünk részt, amelyen vendéglátóink bemutatták az egyházmegye természeti szépségeit, gazdag kultúráját, majd jellegzetes szatmári ételeket kóstolhattunk.

A zárónap reggelén szentmisén vettünk részt a székesegyházban, majd elemzését hallgattuk meg Munkácsy Mihály Krisztus trilógiájának szimbolikus jelentéséről.

A találkozó a rövid belvárosi sétát követően a három nap során szerzett tapasztalatok összegzésével fejeződött be.

Túriné Nádudvari Mária

Kirándulás Egerbe

Plébániánk és a Csongrádi Ferences Hagyományokért Egyesület közös szervezésében október 16-án kiránduláson vettünk részt. Az úti cél Eger városa volt, ezen belül két templom és a székesegyház, végül a vár megtekintése.

Haladjunk sorrendben ezen a szép programon. Pontosan indultunk reggel 6 órakor, kissé még álmos, csöndes, a 30 fős csapat. Amikor megérkeztünk 9 órakor, már mindenki beszédesebb és vidámabb lett. Az első állomás a Minorita templom volt, ahol a nagyon kedves plébános, Huszka atya várt bennünket. A templomot 1771-ben szentelték fel Páduai Szent Antal tiszteletére. Sok képen látható Szent Antal életének egy-egy jelenete. Az egyik mellékoltáron olyan ereklyék vannak kihelyezve, amelyek ritkaságnak számítanak. IV. Béla király lányainak, Boldog Kingának és Boldog Jolánnak, valamint Nagy Lajos lányának, Szent Hedvignek az ereklyéi – ez utóbbi Lengyelországból érkezett hazánkba ajándékként. Itt láthattuk az anyaság fontosságára felhívó kis sarkot, ahol egy babakocsiban elhelyezett apró keresztek a meg nem született gyermekek segélykiáltásait jelképezik.

Ezután a Barátok templomába mentünk, amely szintén ferences templom volt. 1736 - 1755 között épült, a főoltára rokokó, a mellékoltárok és a szószek pedig barokk stílusban. Imádkozva, nézelődve jártuk körbe.

Azután sok-sok lépcsőn felmentünk a Székesegyházba. A lépcső alján Szent István és Szent László, valamint Szent Péter és Szent Pál szobrai fogadtak minket. A székesegyház 1831-37 között épült, méreteihez képest igen rövid idő alatt, klasszicista stílusban, Pyrker János László érseksége alatt. A hatalmas oszlopokat már messziről lehet látni, és nagyon szép domborműves kapun lehet bemenni. Ez a székesegyház hazánk legnagyobb méretű egyházi intézményei közé tartozik. Az idegenvezető hölgy sok érdekes dolgot mesélt: Ez a viszonylag magas építmény lápos, ingoványos területre épült. Az alap alá vörös fenyőt tettek,

amelynek tulajdonsága, hogy minél több vizet szív fel, annál jobban megszilárdul. Az altemplom éppen olyan mélyen van, mint a székesegyház legmagasabb pontja. A székesegyház másik gyöngyszeme az egy tömbből, carrarai márványból faragott, kb. két méter magas és széles, hófehér, csipkézett oldaloltár. Mind a székesegyház, mind a Minorita templom altemplomában temetkezési helyeket alakítottak ki, amelyeket szintén felkerestünk.

Délután Eger várába mentünk, ahol éppen ünnepi várjátékok voltak. Korhű ruhákban magyar és török katonák vonultak régi zászlókkal, dobpergésre. Szerencsére itt is volt vezetőnk, aki részletesen elmondta a vár történetét. Megnéztük az első templom helyét, amelyet Szent Mihály tiszteletére szenteltek. Ennek a templomnak az építését I. István király kezdeményezte és támogatta. Később a templom köveit beépítették a várfalba, és más templomok alapjaiba. Megnéztük a Setét kaput, végig jártuk a kazamata rendszert, és ágyúörgéssből is kaptunk ízelítőt.

A nap a Szépasszony-völgyben fejeződött be, ahol megvettük a családnak szánt borocskát. A buszra felszállva többen megjegyeztük, a szép napsütéses időben az Úr velünk volt. Köszönjük a szervezők munkáját.

Magyar Józsefné

Felnőtt hittan témakörei

1. Az apologetika (hitvédelem) lényege és annak szükségessége napjainkban.
2. Krisztus Istensége és a Szentháromság-tan.
3. A Szentírás és a Szenthagyomány.
4. A katolikus egyháztan és a római pápa tekintélye.
6. Mária és a szentek tisztelete.
7. A szentségek.
8. A New Age az Egyház tanításának fényében.

Az előadásokat szerdai napokon a Kolostor épületében a szentmisék után Hüse József atya tartja.

Templomi illetan

Hogyan kell viselkedni a templomban? Mit tesszünk, miért tesszük, hogyan tegyük? Ezekre a kérdésekre próbálunk választ adni most induló sorozatunkban. Egyes megállapítások biztosan ismerősek lesznek, de bizonyára hasznos egy csokorban látni ezeket, illetve megerősödni magatartásunk helyességében.

Tisztelet a vallási szokásoknak

A katolikus templomokat a hívők egyéni és közösségi imádságok, valamint liturgikus összejövetelek alkalmával keresik fel. A nem hívők elsősorban a történelmi, vagy művészettörténeti szempontból érdekes templomokat látogatják, de az is előfordul, hogy családjuk, barátaik iránti tiszteletből, vagy hivatalból akkor is elmennek templomba, ha ott a hívők közössége liturgikus cselekményre (esküvő, temetés, szentmise stb.) jött össze.

A templomok - főleg a turisztikai szempontból jelentősek - napközben általában nyitva vannak. Az elharapózó lopások miatt azonban az utóbbi időben több templomot zárva tartanak, ha napközben az őrzés nem megoldott. Ezek is nyitva vannak azonban reggel és este, így a szertartások előtt vagy után megtekinthetők.

A katolikus templomokban általában nincs belépődíj. A templom fenntartására szánt adományokat a kihelyezett perselybe lehet bedobni, de ez nem kötelező. Szokás a gyertyagyújtás. Ha valaki elvesz egy gyertyát, akkor illik annak árát a perselybe bedobni. Vonatkozik ez a kihelyezett sajtótermékekre is.

A templom a hívők közösségének szent helye, ezért aki oda bemegy - akár turistaként, akár meghívottként -, illik öltözetével tiszteletben tartania a hely megszentelt, nem hétköznapi voltát. A hívők számára a templom az ünnep helye, ezért oda ünnepi ruhába mennek. A turistától is elvárható, hogy külföldön annak az országnak elvárásai szerint, az alapvető udvariasságnak megfelelő öltözetbe menjen be a templomba.

Akkor sem illik templomba sortban, melegítőben, strandpucsuban, túlságosan kivágott, hivalkodó ruhában bemenni, ha azt örök nem tiltják. Férfiaknak minden katolikus templomba csak fedetlen fővel szabad belépniük. Művészi, turisztikai szempontból a templomokat istentiszteleten kívül illik felkeresni. Mise alatt a járkálás zavarja a hívek áhítatát.

Fényképezni akkor szabad, ha azt tábla nem tiltja. A szobrokat, műtárgyakat ne érintsük meg, mert azzal kárt okozhatunk. A templom az imádság helye akkor is, ha éppen nincsen

szertartás, ezért a csendet nem illik hangos beszéddel megtörni, a mobiltelefont pedig még a belépés előtt kapcsoljuk ki.

A katolikus templomoknak két fő része a szentély és a hajó. Az előbbi a szertartást végző pap és a segédkezők helye, míg a hajóban a szertartásokon részt vevők foglalnak helyet. A szentélyben van a főoltár az oltárképpel, ami általában jelzi a templom névadó szentjét. Itt van még a papság és a segédkezők ülőhelye, továbbá a liturgikus könyvet tartó állvány, az ambo. Századunk második felének liturgikus reformja után a háttal miséző főoltárokat szembemiséző oltárok váltották fel, melyek elősegítik a hívők bekapcsolódását a liturgikus cselekményekbe.

A katolikus templomokban őrzik az Oltáriszentséget, amit piros örökmécses jelez. A hívők e jelet látva térdet hajtanak. Az Oltáriszentséget őrző kis szekrényt tabernákulumnak nevezik, melyet legtöbb helyen a szentélyben lévő főoltáron helyeznek el.

A hajóban vannak a hívők részére elhelyezett ülőhelyek, padok vagy székek, a mellékoltárok, a szószék és a gyóntatószék. A híveket gyónás közben nem szabad megzavarni. Napjainkban egyre több helyen alakítanak ki gyóntatószobát.

(folytatjuk)

Összeállította: Túrini Nádudvari Mária

Ferences esték

Plébániánkon folytatódik a ferences lelkeséget bemutató előadássorozat, melyet továbbra is - havonta egy alkalommal - Didák testvér, a Szegedi Ferences Rendház házfőnöke vezet.

A szeptember 24-én megtartott rendezvényen a Szentlélek szerinti életről, október 25-én az ima tapasztalatról hallottunk elmélkedést. A következő előadásra november 22-én kerül sor a Kolostor épület könyvtárában, este háromnegyed 6 órai kezdettel. Mindenkit szeretettel hívunk és várunk!

Anyakönyvi hírek

Keresztelés

Augusztus 22.

Németh Patrik

Szeptember 12.

Németh Tünde

Szeptember 19.

Deák Boglárka

Szeptember 26.

Blázsik Bence István

Mihály Sándor József

Október 10.

Kulcsár Kevin

✠✠✠✠

Sose hagyj el az imát! Ha nincs idő, csak egy fohászt mondj, de gyakran! Egyetlen, Istenre gondolásunk is ima.

XXIII. János pápa

In memoriam október 23.

A II. világháború vihara 1944 októberében elérte Csongrád városát. A harcok Csongrád határában dúltak, és október 8-án már a várost is elérték. Az alig nyolc éves múltú Szent József templom ferences atyái is elmenekültek a városból ezen a napon. Menekülésük előtt szentmiséiket még megtartották.

A ferencesek 1944. október 23-án tértek vissza.

1944. október 8. (vasárnap)

„ Magyarok Nagyasszonya ünnepe. Reggel a város olyan volt, mint a megbolygatott hangyaboly. Fejvesztve menekülnek az emberek. - ... - 7 órai szentmisén a kedves nővérekkel együtt, talán ha tizenöten voltak. Akadt még néhány gyónó is. 8 órai szt. misén nem voltak nyolcnál többen. A szt. miséket csak csöndesen végeztük. Látva a céltalanságát a további várakozásnak Házfőnök atya is megmisézett negyedkilenckor. - ... - Ilyen lelkiállapotban nem csoda, hogy a testvérek is azzal a kéréssel jöttek, miszerint ők is elmennek. Nem bírták már idegekkel. Úgy szintén az atyák is több ízbeni fontolgtatás és töprengés után, tekintve a hívek el- és kimenekülését, úgy döntöttek hogy ők is mennek. - ... - Házfőnök és vicarius atya d.e. féltíz óra tájban még abban egyeztek meg, hogy maradnak. De ahogy a keresztény malom gőz szirénája ismét légiriadót jelzett, a kavargás sodrában ők is kiindultak - ... - A léghárítók tűzében mentünk kifelé miután templomunkat annak patrónusára bíztuk: Szt. Józsefre. - ... - Dél előtt 11 órakor újra bombatámadás érte a várost. Az ágyúk szakadatlanul bömböltek. - ... - Délben jött a hír, hogy a tiszai fahíd lángokban áll - ... - Ezután már nem volt semmiféle sziréna jelzés. Az ágyúk és egyéb fegyvernemek hangja töltötte be a levegőt, nagy porfelhőket kavarva. - ... - vártuk a híreket a városból, de bár onnan semmi vigasztaló nem jött. - ... - Időteltével a fegyverek hangja mindig közelebből hallatszott és a helyzet is egyre feszültebb lett. Sok tanakodás - ... - után d.u. háromnegyed öt órakor megindultunk gyalogszerrel Alpár felé, hogy eljuthassunk Kecskemétre. Mindez történt 1944. október 8-án. Gondoltuk, két hét múltán jöhetünk vissza a romok fölött építeni."

Valóban visszatértek elmenekülésük után a 15. napon, de hála Istennek nem romokat találtak az ismét kinyitott templomukban. A visszatérés küzdelmes és nehéz út volt Budapestről Csongrádig. "Október 12-én értesült a Tartományfőnök arról, hogy Csongrád lelkipásztor nélkül maradt. Önkéntes felajánlásra e napon kapott P. Kelemen küldetést Csongrádra Budapestről. - P. Károlyi Bernát házfőnök Kecskemétre vitte vissza az idő előtt elröppent apácákat Budáról, s ezzel a postai teherautóval jutott el a csongrádi felmentő Kecskemétiig. Innen Félegyházáig német katonai teherautóval.

Okt. 13-án vissza kellett fordulnia gyümölcs árus kocsijával, mert Gátéron állnak ágyúink. Okt. 14-én a trén-nel Gátérig jut P. Kelemen. Első éjszaka az iskola termében - ... - Okt. 14-21-ig Gátéron. (18-án volt az eredménytelen útrakelés rongyos ruhában, rongyos csizmában.) Egyik tiszt megsúgta, hogy néhány nap múlva majd sikerülhet, visszavonulnak! Okt. 21. Szombat! Kemény orosz támadás. „Isten óvott meg, Ő akarja, hogy odajussak!”

Okt. 23. (hétfő) Reggel a Gátérre érkezett Furiákovics adminisztrátor úrral nagy csomaggal a vállon útrakeltek. Így kellett gyalog, teherrel 16 km-t megtenni. Útközben tanyákról csatlakoztak visszaszállingózó hívek a hadszíntért taposó lelkipásztorokhoz.

Az egyik saroknál fölsímtették a Ft. adminisztrátor urat, aki bemutatta P. Kelemen. Zokogás, örökönynek! - ... -

Útbajettették Olájkát, akiknél fr. Petrónius lakott.

P. Kelemen a Testvérrel 3 óra tájban ért a Piroskavárosi templomba: rendkívüli volt e pillanat. Napsugár tűzött be a szentélybe a színes ablakokon keresztül, túlvilági ragyogást biztosítva az Istenháznak. A templom érintetlenül ép, a perc nagyszerűsége térdre kényszerítette az Úr küldöttét. Petronius meghúzta a harangot. Félórai kitisztálkodás után nagy tömeg zengte el a megérkezettekkel a Te Deum-ot. -...- Az ájtatosság után száz számra jöttek a hálálkodók."

Forrás: HISTORIA DOMUS CSONGRADIENSIS 203 - 207. lapjai kivonatosan, dőlt betűkkel.

Az összeállítást készítette: Árkossy Lehel

Országzászló emlékmű avatása

Október 23-án délelőtt az 1956-os eseményekre való csongrádi megemlékezés részeként avatták fel a közadakozásból megvalósult alkotást. Az ünnepi beszédek követően Salamon László esperes-plébános elimádkozta Esterházy Pál nádor imáját, majd megáldotta a városközpontban felállított emlékművet.

Anyakönyvi hírek

Halottaink

Sági Ferenc József

Cs. Kovács László

Kapás János

Terjék István

Dányi Péter

özv. Bálint Ferencné - Bagi Etelka

Hajdú János András

Antal Ferenc

Hajdú Mihály

Harnyas Ferencné - Túri Margit

Zsíros Mihály

Szabó Imréné - Bálint Franciska

Parádi Sándorné - Berkes Franciska

Polyóka Sándor

Tóth Béla

Mudri Andorné - Heringer Mária

Ráczné Lucze Erzsébet

özv. Sági Györgyné - Versey Terézia Anna

özv. Kása Györgyné - Balog Mária

**Adj irgalmat, adj nyugalmat,
Ó Atyánk a lelkeknek!**

Szertartások rendje a ferences templomban

Az 1949-ben írott, „Szokásos szertartások a csongrádi ferences (Szent József) templomban” címet viselő füzetből megismerhetjük a Mindenszentek és a Halottak napja szertartásainak korabeli rendjét.

Mindenszentek

Ünnepi rend. ½ 11 órakor szentbeszéd a szószékről (Csongrádon a legnagyobb ünnepélyességgel tartja a nép). Utána asszisztenciás nagymise. Tőlünk körmenet nem indul a temetőbe, hanem a nagytemplomtól. Este 6 órakor utolsó rózsafüzér ájtatosság Szentségkitétellel. A Lorettói litánia helyett a Mindenszentek litániája recitálva. Szentségbetétel. Utána beszéd a szószékről, majd az asszisztencia a főoltárhoz megy. Litániás könyv 30. oldalán a könyörgéseket elmondja. Ennek végeztével a nagyon szépen feldíszített koporsóhoz mennek, ahol „Libera ...” van. Alatta és utána fél óráig

harangozás a megholt hívekért. A libera alatt sok gyertya szokott égni a templom összes gyertyatartóiban. Villant eloltják a libera alatt, és a gyertyalángok teszik hangulatossá a befejező ének végéig a templomot.

Halottak napja

Szentmisék 6-9-ig minden félórán. 9 órakor ünnepélyes nagymise a plébánia megholt híveiért. Délután Keresztút és Novemberi ájtatosság.

Novemberi litánia

Szokásos a templomunkban a szenvedő lelkekért (nov. 2-től nov. 30-ig).

Rendje: Ének. Elmélkedés, vagy beszéd. Litánia imákkal együtt olvasva a váci Rendház kiadása füzetből. Szentségi áldás, szokásos módon cibóriummal.

P. DOBIS ERVIN SDB

1919-2010

Ervin atya 2010. március 14-én, életének 90. évében adta vissza lelkét Teremtőjének. Első hittanos táborozásunk idején 2007-ben, Péliföldszentkeresztben ismertük meg az atyát. A szerzetesrendek betiltása után, az ötvenes években egyházmegyes papként Csongrádon is káplánkodott a nagytemplomban. Nyugdíjasként, ismét szalézikként élhetett a kolostorban szerzetes társaival. Az esti szentmiséken, ahol mi is részt vettünk, aktívan szolgált. A misék után messziről látható szeretet sugárzással jött közénk, ahol gitározás, ének, játék, tábortűz volt a nap befejezéseként. A gyerekekkel azonnal szót értett. Nekünk felnőtteknek is, mintha már száz éve ismertük volna egymást, mindig volt mondanivalója. A tábor végén, a hazautazásunkkor hosszan búcsúzott. Az idei táborunk ismét Péliföldszentkeresztben volt, reméltük a viszontlátást, de már csak a sírját tudtuk felkeresni, amely a kolostor feletti Kálvária dombon, a többi elhunyt szalézi szerzetes mellett van. Ervin atya! Nyugodjál békében!

Révész József

Kiadványunk támogatója:

ORHIDEA TEMETKEZÉS

Csongrád, Erzsébet u. 32.

Éjjel-nappal hívható telefonszám:

06-63/471-121

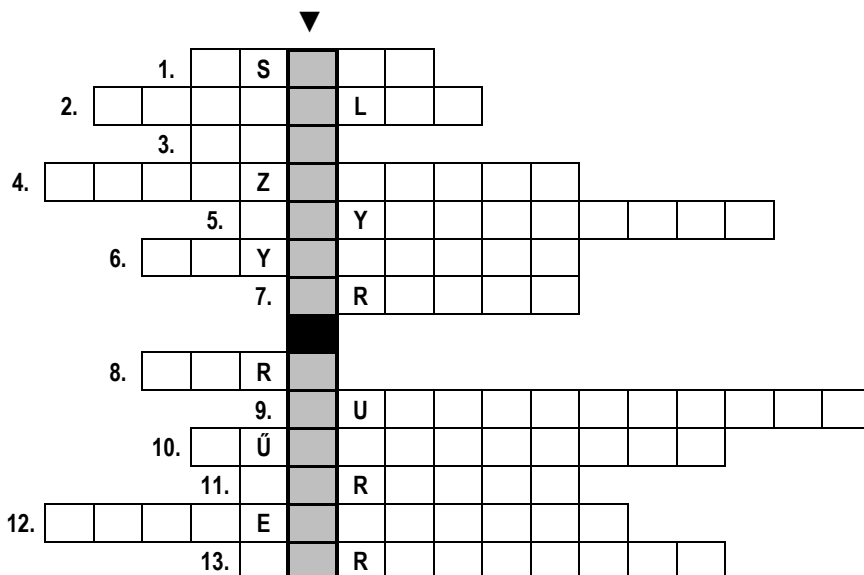
Rejtvénysarok

Kedves Gyerekek!

A sorok kitöltése után a sötétített oszlopban található megfejtést december 10-ig adjátok le írásban a sekrestyében, vagy honlapunkon a Harang-Szó menüpont alatt elektronikus úton juttassátok el címünkre.

A helyes megfejtők közül kisorsolt három főt jutalomban részesítünk.

1. Ádám és Éva bűne
2. Ezzel volt „teljes” a Szűzanya
3. Hány szentség van
4. Ezt is teszi a lelkünkkel a keresztség
5. Papság szentsége
6. Az egyház egyik jellemző tulajdonsága
7. Ezzel keni meg a bémálkozókat a püspök
8. Az egyik evangélista
9. Jelentése hálaadás
10. Gyónás szentsége más szóval
11. A megváltás jele
12. Pünkösöd az Egyház az ünnepe
13. Itt feszítették Jézust keresztre

Az előző lapszámban lévő rejtvény megfejtése:

Bémálás

A helyes megfejtés beküldői, *Surányi Anna* és *Varga Zoltán* jutalomban részesülnek, melyet postai úton eljuttatunk a címükre. *Gratulálunk!*

Készítette: *Pap Imre*

Hitoktatásunk kora

Minél inkább egyéniségközpontúvá, ugyanakkor homogénné válik emberi társadalmunk, annál inkább döntő szerepet kap a nevelés, az oktatás, összes affektív és intellektuális kötődései, a hívő keresztények esetében a metafizikai létérzés lelkekben való elültetése révén.

Életünk meghatározó szerepe a nevelés és az oktatás. Az öröklött tényezők és a környezeti hatások együttesen alakítják személyiségünket. A szokások kialakítása, az utánzási készség, a kialakult érzelmi kapcsolatok képezik a családi nevelés pszichológiai alapját. A mai társadalom egyre jobban elveti a családi élet értékeit. A gyerekek többsége családi nevelés nélkül, lelki analfabétaságban, a médiumok által közvetített jéghideg kényelemben nő fel. A lelkiismeretes, becsületes életvitelt ma nem feltétlenül övezi társadalmi megbecsülés. Ugyan növekszik a transzcendencia utáni vágy, de ezzel párhuzamosan az egyházaktól való távolodás is. Minden nemzet, kor sajátos kultúrája határozza meg az emberi gondolatot és érzésvilágot, amik függvényében fejezik ki az emberek Istenüket. A kor igénytelenségéhez alkalmazkodó „új vallások” keletkeznek, melyek eszmeáramlataikkal veszélyt rejtenek a felnövekvő ifjúság számára. Ezeket a körülményeket figyelembe véve más tradicionális egyházakkal párbeszédet építve kell a katekétának nevelési- oktatási feladatait, céljait alkalmaznia.

Fodor Jolán hittan tanár

Assisi Szent Ferenc – és az Állatok Világnapja

Néhány hete múlt el csupán, hogy október 4-én, Assisi Szent Ferencnek, az állatok patrónusának halála emlékére ünnepelték szerte a világon az Állatok Világnapját.

Ferenc élete során megkülönböztetett figyelemmel viseltetett Isten védtelen, kiszolgáltatott teremtményei, az állatok iránt, azokat barátainak tekintette. 1980-ban II. János Pál pápa Assisi Szent Ferencet a környezetvédelem (benne az állatok) védőszentjének nyilvánította.

Október 4-én, az Állatok Világnapján Szent Ferencnek az állatok iránt érzett tiszteletét és szeretetét ünnepeljük. A Világnapi megemlékezések talán legfőbb célja, hogy felhívja a figyelmet a kiszolgáltatott élőlények védelmére. Hiszen a természet nem kimeríthetetlen, a természetnek minden élőlény elválaszthatatlan része, abban minden élőlénynek megvan a sajátos helye. Nekünk, embereknek pedig, mint a legmagasabb rendű értelemmel bíró lényeknek cselekvően részt kell(ene) vennünk a teremtés megőrzésében, környezetünk – benne az állatok – védelmében.

Meggyőződésünk, hogy az állatszerető és állatvédő emberek nem a társadalom valamiféle furcsa, csodabogár csoportját alkotják, ellenkezőleg, annak környezetünkért felelősen gondolkodó rétegét jelentik.

Kormányos Lajos
Csongrádi FAUNA Állatvédő és Állatmentő Egyesület

Terjék István 1956-2010

Kiskunfélegyházán született 1956. július 1-jén, egyszerű család harmadik gyermekeként. Vallásosságát, életszeretét, szorgalmát szüleitől tanulta, akik négy fiúgyermeket neveltek fel. Az általános iskolát tanyasi iskolában végezte, majd asztalos szakmát tanult Csongrádon. Kezdetben Gátéron dolgozott egy vállalkozónál, majd miután feleségével, Arankával megismerkedett, házasságkötésük után, Csongrádra költözött.

1979 szeptemberében fogadott örök hűséget feleségének, házasságukból három gyermek született: Aranka, István és Erika, akiknek vallásos nevelését fontosnak tartotta.

Dolgozott a Városfejlesztési Üzemnél, a GAMESZ-nál és az idők Aranysziget Otthonában. Munkáját mindig precízen, pontosan végezte, bárki bármi bajával kereste, segített, igyekezett megoldani a problémáját.

Közösségi ember volt, alapító tagja a csongrádi Bölcső Nagycsaládosok Egyesületének. Plébániánk képviselőtestületének munkájában 1997 óta vett részt, 2002 - 2008 között pedig ellátta annak világi elnöki tisztségét is. Tudom, hogy lehetne még tovább sorolni méltatását, de nem teszem, nem lenne méltó hozzá, mert nem volt kenyere a dicsekvés, csendben szolgálta egyházát és embertársait.

Hosszú ideig tartó, súlyos betegségben szenvedett, melynek mégis hirtelen halála vetett véget. Szentségekkel ellátva, családja körében hunyt el augusztus 22-én a szentesi kórházban.

A gyászoló család ez úton is megköszöni Salamon László plébános úrnak, a Szent József Plébánia énekkarának és híveinek, hogy szeretett halottukat utolsó földi útján elkísérték.

István! Köszönjük önzetlen munkádat, köszönjük, hogy köztünk voltál! Nyugodjál békében!

Fekete Imre

November 1-jén, Mindenszentek napján 14 órától keresztúti ájtatosság, majd 15 órától szentmise lesz a csongrádi temetőben. Templomunkban ezen a napon nem lesz szentmise.

November 2-án, Halottak napján az esti szentmise után templomunk énekkarának tagjai közös imádságban emlékeznek elhunytjainkra.

Fiatalok!

Szeretettel vár tagjai sorába a Szent József Plébánián működő 575. számú Szent György Cserkészcsapat. A foglalkozásokat péntekenként 16.00 - 17.00 óra között tartják a plébánia Kolostor épületében.

Kedves Hívek, Kedves Olvasóink!

Várjuk az érdeklődőket a Kolostor épület emeletén lévő könyvtárunkba.

Nyitvatartási idő: vasárnap 10.45 - 11.45 óra

Közelgő ünnepek

- november 21.: Krisztus Király ünnepe;
- november 28.: Advent 1. vasárnapja;
- december 5.: Advent 2. vasárnapja.

Irodai fogadóórák a plébánián

Hétfő, szerda, péntek: 9.00 – 12.00 óra

Tisztelt Olvasóink!

A Harang-Szó előállításához anyagi támogatókat keresve magánszemélyek, vagy vállalkozások - a lap szellemiségét nem sértő - hirdetéseinek is helyet biztosítunk kiadványunkban.

Szerkesztői üzenet

Terveink szerint lapunk következő száma Karácsony ünnepére jelenik meg. Kérjük, hogy a közlésre szánt írásait legkésőbb december 10-ig juttassák el a szerkesztők részére.

HARANG-SZÓ 35. szám

Csongrád-Piroskavárosi Szent József Plébánia és a bokrosi Szent László - templom híveinek lapja. Megjelenik évente hat alkalommal, 300 példányban.

Felelős kiadó: Salamon László esperes-plébános
Szerkesztők: Fekete Imre, Túriné Nádudvari Mária

Tördelés-formázás: Pap Imre

Cím: 6640 Csongrád, Piroska János tér 4. sz.

Tel./fax: 06-63/483-063

Honlap: www.kistemplom-csongrad.hu

E-mail: sztjozsefplebania@csongrad.hu

Nyomdai munkák: Fotó-Print Stúdió, Csongrád